

ната —, pays perdu; 6. растителна —, terre franche; 7. Ъка —, terre ferme; 8. стопанинъ на —, un tréfoncier; 9. на -та, *adv.* à, par terre, sous le soleil; 10. на гола —, à plate terre; 11. подъ -та, *adv.* souterrainement; 12. равно съ -та, *prép.* rez-pied, -terre; 13. плоскостъ-та на -та, le rez-de-chaussée; 14. вждамъ — или бръгъ, *vn.* Mar. terrir; 15. излазя на -та на лѣто (за костенурка), elle territ; 16. изгладивамъ -та, *va.* fatiguer; 17. набиване —, le damage; 18. набивамъ —, *va.* damer; 19. отдолня настеля —, *Agric.* le sous-sol; 20. правя ровка -та, *va.* ameublier; 21. пращамъ на чужда —, *va.* dépauser; 22. отійвамъ на чужда —, *vn.* se dépauser; 23. спорна — съ вичко, pays de cocagne; 24. хвърлямъ на -та, *va.* ferrasser.

Землянъ, *adj.* territorial, terreux; || (който произлазя отъ земята), *Géol.* tellurien. — и мястъ или Пръстенъ цвѣтъ, *sm.* terreux, *adj.*

— или Дждовень червей, *sm.* le lombric.

Зенгиниъ, *sm.* t. (voyez Богатырь).

Зендски езикъ, *sm.* le zend. [thal.

Зенитски (на надглавна точка), *adj.* zénith.

Зенитъ (надглавна точка), *sm.* Astr. le zénith.

Зеноновски, *adj.* zénonique

Зенонъ [Философія на -нона, le zenonisme.

Зерзалинъ, *sf. pl.* l'abricot m.

Зерзалия, *sf.* arbre, l'abricotier m.

Зеть (мжжъ на джщера), *sm.* le gendre ou beau-fils, le beau-frère.

Зефиръ (пріетень вѣтрець), *sm.* le zéphyr;

|| лекъ както —, zéphyrien.

Зибилниенъ кожухъ, *sm.* Com. l'hermine f.

Зивость, *sf.* Méd. la goutte sereine ou amaurose.

Зивтъ, *sm.* t. le bitume.

Зивъ, *adj.* amaurotique.

Зигзагъ (лжкатуикъ), *sm.* le zigzag; || *pl.*

-агы (прѣкършени линии), *Fortif.* les zigzags; || съ -агы, en zigzag.

Зидарство, *sm.* l'architecture f, le maçon-

nage, la maçonnerie.

Зидаръ, *sm.* un constructeur, maçon m; ||

маисторъ —, maître maçon m; || -рска ра-

бота, *sf.* le maçonage.

Зидачъ, *sm.* un édificateur.

Зидене (съ мекъ бѣлъ камыкъ), *sm.* le

limosinage et mousinage.

Зиденъ, *adj.* mural.

— збець, *sm.* le créneau.

— основъ, *sm.* Archit. l'embasement m.

Зидна ограда (агжлъ), *sf.* mur de clôture, m.

— основа, *sf.* le massif; || Archit. la platee;

|| (на сграда), le soubassement.

— подпиралка (на мостъ), *sf.* le perré.

— прѣграда (въ кжица), *sf.* mur de refend m.

Зидна рута, *sf.* plante, la sauve-vie ou rue de muraille.

Зидница, *sf.* plante, la pariétaire.

Зидны стълбы, *sf. pl.* Archit. le redan.

Зидъ, *sm.* le mur, la bâtisse, la chemise; 1.

(кале), la muraille; 2. (безъ стрѣха), mur

décharperonné; 3. (съ камани и варъ), le

limousin; 4. (на мостъ), la pile; 5. общъ

—, mur mitoyen; 6. извънградскый —, *adv.*

extra-muros; 7. изравненане —, Archit. l'ara-

sement m; 8. заграждамъ съ —, *va.* mu-

rer; 9. подпорка възъ —, l'arc-boutant m;

10. правя съ камани и киричи —, *va.* ma-

çonner; 11. прѣправямъ ветъ —, *va.* ren-

formir; 12. прѣправяне на ветъ —, le

renformis.

Зидя, *va.* maçonner.

Зидане, *sm.* la construction; 1. (кирично

или каменно), le murailement; 2. Archit.

l'oeuvre m; 3. близо при -то, à pied

d'oeuvre.

Зима, *sf.* l'hiver m; -мень, d'hiver; || *fig.* la

bise, la froidure; || верѣдъ —, au coeur

de l'hiver.

Зимамъ и Зе-, *va.* prendre, saisir, oter, em-

porter, priver; 1. *fig.* pêcher; 2. (съ арка-

да), arrenter; 3. (върау си), embrasser; 4.

(отъ малко), avoir la tête près du bonnet,

s'emporter comme une soupe au lait; 5.

(накъ или назадъ), reprendre; 6. (назадъ

речена дума), retirer; 7. (ладія отъ

плѣкъ пакъ), Mar. la reprise; 8. (накъ),

recouvrer; 9. (накъ или залавямъ нѣщо),

ressaisir et se — de; 10. (подъ стрѣжа),

se saisir de; || Jur. appréhender au corps;

11. (съ ржѣбъ), manier; 12. (за свидѣтелъ),

attester; 13. (си), prendre, se servir; 14.

(съ себе-си нѣкого), s'accompagner; 15.

(скжю), écorcher; 16. (храненикъ), adopter.

Зимане, *sm.* la prise, enlèvement m; 1. (из-

ново), la reprise; 2. (въ книжна игра), la

main; 3. (накъ), la recosse et rescoue; 4.

(тодъ стража), prise de corps; 5. (прѣсна

вода), Mar. l'aiguade f.

Зиманъ и Даванъ, *sf.* Com. doit et avoir m.

Зимачъ, *sm.* prenant, *adj.*

Зимень, *adj.* hivernal, brumal, hyémal.

— сжнь, *sm.* l'hibernation, f.

Зими! -мете! *interj.* tiens, tenez.

Зимна гладка пченица, *sf.* la touselle.

Зимникъ, *sm.* la cave; 1. поставяне въ —,

l'encavement m; 2. поставямъ въ —, *va.*

encaver; 3. поставачъ въ —, un encavé;

4. пригледачъ на вино въ —, *fat.* un rat

de cave.

Зимничаръ, *sm.* un caviste.

Зимниче, *sm.* le caveau.

Зимны ябълкы, *sf. pl.* le court-pendu et

carpendu; || (многo трайны), le fraicatu.

Зимовице, *sm.* l'hibernacle m.